

43. Searle J. R. Conversation / John R. Searle. – Amsterdam : John Benjamins Publishing Company. – Р. 7–29.
44. Stubbs M. Discourse Analysis : The Sociolinguistic Analysis of Natural Language. – Oxford, 1983.

ТИПИ СИНЕСТЕТИЧНИХ ТРОПІВ В АНГЛІЙСЬКОМУ Й УКРАЇНСЬКОМУ ПОСТМОДЕРНІСТСЬКОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

МЕЛЬКО Х. Б.

Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова

Сучасні лінгвістичні дослідження розглядають мовні одиниці з урахуванням того, які структури людського знання вони репрезентують, які ментальні процеси покладено в основу мовної номінації, а також вибуху лінгвокогнітивного зацікавлення тропами. Звернення до проблеми образної структури художнього тексту видається актуальним і своєчасним з огляду на пожвавлення інтересу до художніх текстів [2, с. 69]. Зміна лінгвістичної парадигми потребує нового погляду на природу художнього образу, нового підходу до опису його структури.

Характерною рисою останніх досліджень у галузі лінгвістики є розгляд мовних явищ у тісному зв'язку з пізнанням об'єктивної дійсності, свідомістю та мисленням. Образ як категорія свідомості взаємодіє з реальним світом, людиною як суб'єктом пізнання дійсності та мовою як способом пізнання і засобом реалізації когнітивних процесів [2, с. 69]. Одним із таких засобів виступає явище синестезії, яке стрімко входить у вживання.

На вербалному рівні синестезія представлена синестетичним тропом. *Під синестетичним тропом* розуміємо мовний зворот, вжитий у переносному значенні для вираження асоціацій між різними видами відчуттів. Його особливість полягає в тому, що лексема, яка належить до одного лексико-семантичного мікрополя ВІДЧУТТЯ, уживається на позначення сенсорного образу, який належить до іншого мікрополя ВІДЧУТТЯ [16, с. 22]. У синестетичному тропі можуть бути задіяні лексеми різних мікрополів лексико-семантичного поля ВІДЧУТТЯ. Відповідно до п'яти видів зовнішнього чуттєвого сприйняття людини в лексико-семантичному полі ВІДЧУТТЯ О. В. Волошина виокремлює п'ять мікрополів: ЗІР, СЛУХ, ДОТИК, СМАК, НЮХ [3, с. 8]. Установлено, що лексико-семантичне поле складається з ядра та периферії [126]. До ядерних відносять лексичні одиниці, що позначають якість об'єкта сприйняття, який безпосередньо розпізнається органами чуття людини, а до периферії – лексеми, у яких чуттєвосприймана ознака виражається опосередковано, тобто через її носія. Синестетичні тропи в художніх творах сприймаються й адекватно оцінюються читачем [12, с. 67], тобто передбачають прототипові прочитання. Зумовлено це тим, що під час читання чи аналізу літературних творів читач використовує ті ж самі аналогові процеси мислення, які уможливлюють конструювання метафор, що й митці під час їх творення [15, р. 253–281], проте загальна значущість синестезії не передбачає синхронності інтерпретації, оскільки тут задіяні можливі процеси асоціювання.

Отже, мета статті – встановити типологію синестетичних тропів в англійському та українському постмодерністському художньому дискурсі.

Зазначена мета передбачає розв'язання таких завдань: 1) розкрити особливості синестетичних тропів в зіставлюваних дискурсах; 2) виявити спільні та відмінні типи синестетичних тропів.

Під час аналізу й інтерпретації синестетичних тропів виникає необхідність ураховувати контекстуальну мінливість емоційно-семантичних оцінок зіставлюваних різномодальних явищ, оскільки синестезія може призвести до зміни і появи нових синестетичних зіставлень.

Згідно з класифікацією, запропонованою О. Волошиною, синестетичні тропи поділяють на дві групи [34]:

1) *синестетичний троп з ядерними ознаками корелята*: “*Impatience tapers; she floats through his blood as under his eyelids a salt smell, damp pressure, the sense of her smallness as her body hurries everywhere to his hands, her breathing...*” [13, p. 95]. Так, прикметник *salt* передає солоний смак, який безпосередньо сприймається об'єктом за допомогою смакових рецепторів. “Далі він утнув свій коронний номер, тобто зробив пісне обличчя і застигнув” [8, с. 78]. Скажімо, конотативне значення синестетичного епітета “*пісне обличчя*” реалізовано завдяки первісному значенню ад'єктива “*пісний*”, “тримати міцно, держатися стійко”. Аналізована лексема запозичена з давньоверхньонімецької мови (дvn. *fasto* “піст”, *fasta* “тс.”, споріднена з дієслівними формами дvn. *fastēn*, гот. *(ga)fastan*, д.-англ. *fæstan*), а також з дvn., днн. *festi* “міцний, твердий; стійкий, сталий”, тобто відображені риси характеру людини “врівноваженість, стриманість” [4, с. 456];

2) *синестетичний троп з периферійними ознаками корелята*: “*The room smells coldly kept*” [14, р. 131]. Прислівник “*coldly*” ужито для відтворення холодних та непривітних людських стосунків, які репрезентовані в образі холодної кімнати. “Гіркота моого тодішнього існування вимагала якогось виходу” [9, с. 50]. Іменник *гіркота*, реалізуючи своє переносне значення, відображає несприятливі умови існування людини.

Характеристика синестетичних тропів на основі класифікації, запропонованої І. Редькою [7, с. 294], дає підстави поділити їх на два типи: *синестетичний троп з уподібненням семантики складових лексем (простий та ускладнений відношеннями наслідування)* та *синестетичний троп із синтаксичним зміщенням складових лексем*:

1) *синестетичний троп з уподібненням семантики складових лексем (простий та ускладнений відношеннями наслідування)*: Він випустив цівку диму й тримав багатозначну паузу, з його холодних очей струменіли тривожні імпульси” [9, с. 66]. Синестетичний епітет “*холодних очей*” виникає в результаті уподібнення характеристик погляду людини (візуальний образ) до прохолоди (температурно-дотиковий образ). Такий вид синестетичного тропа називається *простим*, оскільки в ньому є лише одна асоціативна ознака. “*A sharp vanilla cookie*” [14, р. 139]. “У художньому вислові “*sharp vanilla cookie*” смаковий образ “*cookie*” осмислюється автором у термінах дотикових “*sharp*” та нюхових “*vanilla*” образів, які опредметнюють його смакові властивості. Позитивні емоції осмислюються як “*vanilla*”, а негативні (різкий запах) як “*sharp*”. Зазначе-

ний вид називається синестетичним тропом з ускладненими відношеннями наслідування;

2) *синестетичний троп із синтаксичним зміщенням складових лексем*: “The radio’s long floe of music is breaking up in warm-weather reports and farm prices” [13, p. 43]. Так, синестетичний вираз “sweet smelling shadows” формується завдяки лінгвістичній операції заміщення лексем у словосполученні. У наведеному вислові наявні два підрядні словосполучення “sweet shadows” (сформоване смаковим відчуттям) та “smelling shadows” (сформоване густативним відчуттям). У результаті лексико-синтаксичної операції зміщення у словосполученні прикметника до другого опорного іменника виникає вираз “sweet smelling shadows”.

На думку Р. Дірвен, синестетичний вислів характеризує пряме значення для одного відчуття (дотикового) водночас образний характер для іншого відчуття (слухового) [12, p. 85]. Учений наголошує на метафоричній природі синестетичних висловів.

Синестетична метафоризація реалізує наші ідеї про світ і себе через тілесний досвід, пов’язаний зі світом і нашим перебуванням у ньому. Такий досвід обмежений фізичною орієнтацією нашого тіла в просторі та особливостями наших сенсорних органів [15, p. 253]. Особливості сенсорних механізмів, зазначає Н. Д. Арутюнова, та їх взаємодія з психічною діяльністю людини дозволяють зіставляти те, що неможливо зіставити, співвідносити те, що неможливо співвіднести [1, с. 245–358]. Водночас метафора не має семантичних обмежень, оскільки її креативна сила, зазначає В. М. Телія, здатна поєднати те, що на перший погляд видається несумісним [10, с. 183-204]. Вона виступає основним засобом вираження ставлення та оцінки до оточуючого нас світу, однак саме в структурі художнього твору розкривається весь творчий потенціал та семантичне багатство цього явища. Розглядаючи метафоричні переноси, бачимо, що слуховий образ “pointed voice” характеризується негативною “pointed” конотацією: “I should have gone to work today,” he says in a pointed voice, as if blaming the old man” [14, p. 57].

Компонентами синестетичної метафори є концепти сенсорних доменів, які містять інформацію про досвід. Синестетичний вираз “pointed voice” базується на метафорі, яка представлена двома доменами ДОТИК та СЛУХ. Відбувається осмислення та передача домену СЛУХ через домен ДОТИК. Концептами, що задіяні в синестетичному метафоричному проектуванні, можуть виступати домени, які, по-перше, містять інформацію про екстероцентричні відчуття [16, с. 52] – відчуття, що виникають внаслідок впливу зовнішнього подразника на рецептор і класифікуються на зорові, слухові, дотикові, нюхові та смакові. На мовленнєвому рівні вони представлені лексемами, що репрезентують візуальні (*look, погляд*), слухові (*ticks, knock, buzzing, стук, бурчання*), тактильні (*cool, sharp, warm, freeze, touch, голодний, гарячий, гострий*), одоративні (*smell, запах*), смакові (*sweet, stale, salt, солодкий, солоний, горкий*) відчуття для передачі емоційного стану людини, її особистих якостей. По-друге, компонентами синестетичних конструкцій можуть бути концепти, що несуть інформацію про інтероцептивні відчуття [16, с. 342]. Такі відчуття реєструють стан внутрішніх органів. По-третє, у синестетичному проектуванні можуть бути задіяні концеп-

ти, що містять інформацію про пропріоцентричні відчуття [16, с. 342] – ті, що реєструють положення тіла в просторі та відчуття ваги. На мовленнєвому рівні такі синестезії виражуються синестетичними лексичними одиницями з номінтивним значенням відповідного типу відчуття (*важкий стан, легка музика, важкий ритм маршу*).

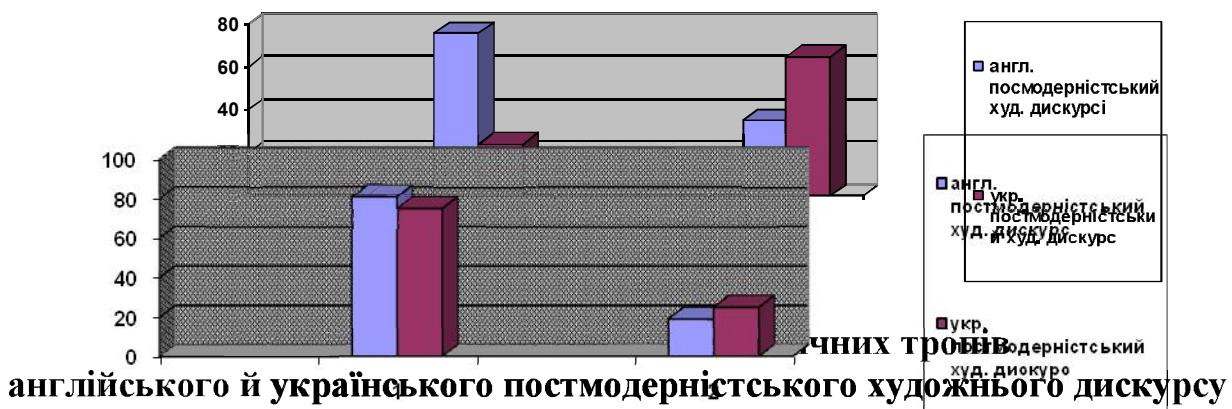
Синестетична метафора “*pointed voice*” містить два компоненти (B > (P) > P): “B” (*pointed*), вжитий у переносному значенні та “P” (*voice*), вжитий у прямому значенні. Пряме значення слова “*pointed*” і переносне значення слова “*voice*” тут виключаються з контекстуального поля, внаслідок чого виникає нове значення мовної одиниці: “*різкий голос є неприємний для слухового сприйняття*”.

Розглядаючи стилістичні тропи, варто звернути увагу на *синестетичний оксюморон* – троп, у якому поєднуються два слова з контрастивними значеннями або з антонімічними семами, що розкривають суперечність описаного [3, с. 138; 10, с. 9]. Важливою ознакою такого тропа є те, що порушення лексичної сполучуваності в ньому зумовлюється не відсутністю семантичного узгодження, а контрастивністю [3, с. 138]. У синестетичному оксюмороні поєднуються дві вербальні одиниці, що позначають протилежні відчуття.

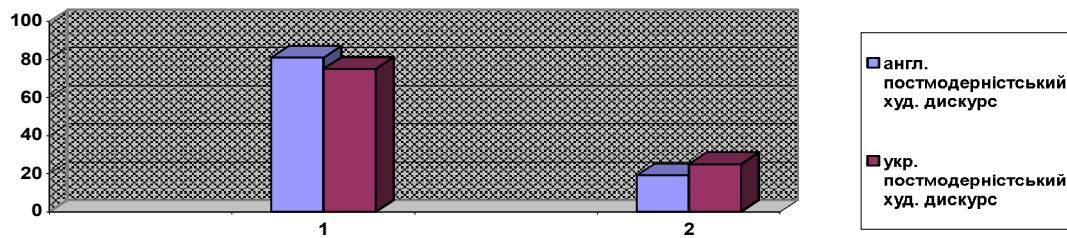
Синестетичний оксюморон тлумачать як спосіб осмислення предметів, подій або явищ реального й уявного світів через протиставлення їхніх аксіологічно навантажених ознак. Осмислення в такому концептуальному тропі відбувається в межах однієї концептосфери на основі протиставлення діаметрально протилежних складників концептуальних доменів [10, с. 12]. Механізмом формування синестетичного оксюморона є проектування онтологічних властивостей однієї сутності на протилежні онтологічні властивості іншої [3, с. 98].

У синестетичному оксюмороні “*heavy light*” саме онтологічні протилежні властивості *світла* “насичене (густе) / розсіяне (роздіжене)” зумовлюють формування цього художнього засобу. Етимологічні розвідки англійського слова “*heavy*”, яке походить від д.-англ. *hefig* “лиходійник, шахрай”, співвідноситься з і.-є. **khabigas* – “піднімати, переміщувати” та означає “напружуватися, робити зусилля” [11, р. 357]. Реалізація відбувається на периферії семантичного поля *світло*. При поєднанні таких ознак простежується витіснення додаткового аксіологічного значення: “інтенсивне світло є неприємним, важким для зорового сприйняття”.

Досліджуючи реалізацію синестетичних тропів у зіставлюваних дискурсах, ми зафіксували спільні та відмінні особливості їхньої презентації. Синестетичні тропи англійського постмодерністського художнього дискурсу здебільшого представлені ядерними ознаками корелята, на відміну від українського, які відображені на основі периферійних ознак корелята (рис. 1).

Відтак виявлено, що вживання синестетичного тропа з уподібненням семантики складових лексем домінує у зіставлюваних дискурсах (рис. 2.).

**Рис. 2. Синтагматичні типи синестетичних тропів
англійського й українського постмодерністського художнього дискурсу**

1. Синестетичний троп з уподібненням семантики складових лексем (простий та ускладнений відношеннями наслідування).

2. Синестетичний троп із синтаксичним зміщенням складових лексем.

Синестетичні поєднання здійснюють перенесення з одного відчуття на інше, яке чимось подібне до першого, наприклад, *світлі звуки, крикливи кольори, м'який колір, різкий звук*. Слово, пов'язане з одним відчуттям, переходить у сферу позначення іншого відчуття, змінюючи свою семантику. Воно набуває емоційно-оцінного забарвлення і виражає насиченість відчуття.

ЛІТЕРАТУРА

1. Арутюнова Н. Д. К проблеме функциональных типов лексического значения / Н. Д. Арутюнова // Аспекты семантических исследований. – М. : Наука, 1980. – С. 245-358.
2. Белехова Л. І. Словесний поетичний образ в історико-типологічній перспективі: лінгвокогнітивний аспект (на матеріалі американської поезії): [монографія] / Лариса Іванівна Белехова. – Херсон : Айлант, 2002. – 368 с.
3. Волошина О. В. Сенсорна лексика як засіб створення художньої образності / О. В. Волошина // Мовні і концептуальні картини світу: зб. наук. пр. – К. : ВПЦ “Київський університет, 1999. – С. 171-178.
4. Етимологічний словник української мови : в 7 т. / Гол. ред. О. С. Мельничук. – К. : Наукова думка, 1983. Т. 1 – 631 с. ; Т. 2 – 1985. – 570 с. ; Т. 3. – 1989. – 552 с.

5. Маріна О. С. Контрактивні тропи і фігури в американській поезії модернізму : лінгвокогнітивний аспект : автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 “Германські мови” / О. С. Маріна. – Д., 2005. – 20 с.
6. Никитин М. В. Лексическое значение слова. Структура и комбинаторика / Михаил Васильевич Никитин. – М. : Высш. школа, 1983. – 127 с.
7. Ред'ка І. А. Концептуальна метафора, концептуальна метонімія та концептуальний бленд як основні механізми створення синестетичних троп (на матеріалі американської жіночої поезії середини XIX – кінця ХХ ст.) / І. А. Ред'ка // Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвісти : зб. наук. пр. – К. : КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. – Вип. 10. – С. 294-299.
8. Роздобудько І. Гудзик. – Харків : Фоліо, 2005. – 222 с.
9. Роздобудько І. Дванадцять, або Виховання жінки в умовах, не придатних до життя. – Харків : Фоліо, 2008. – 284 с.
10. Телия В. Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц / Вероника Николаевна Телия. – М. : Наука, 1986. – 141 с.
11. The Barnhart Dictionary of Etymology / Ed. by R. K. Barnhart. – N. Y. : The H. W. Wilson Co, 1988. – 1284 с.
12. Dirven R. Metaphor as a basic means of extending the lexicon / R. Dirven // The ubiquity of metaphor. Metaphor in language and thought. – Amstedam, Philadelphia : John Benjamins, 1985. – P. 85-120.
13. Green J. Jemima. – L. : Penguin books, 2005. – 457 p.
14. Green J. Fortune. – L. : Penguin books, 2001. – 634 p.
15. McCaffery L. The metafictional muse : the works of Robert Coover, Donald Barthelme, and William H. Gass / Larry McCaffery. – Pittsburgh : University of Pittsburgh Press, 1982. – 300 p.
16. Turner M. The literary mind / Mark Turner. – N. Y. : Oxford University Press, 1996. – 187 p.

**КАТЕГОРІЯ ІРРЕАЛЬНОСТІ
В МЕЖАХ АНТРОПОЦЕНТРИЧНОЇ ПАРАДИГМИ**
(на матеріалі англійської та української мов)

НІКУЛЬЩИНА Т. М.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Ключова ідея мовознавства сьогодні – антропоцентричність, у межах якої відбувається переключення зацікавленості дослідників з об’єктів пізнання на суб’єкт: людина пізнає світ через усвідомлення та сприйняття себе у ньому. Мова досліджується не як іманентна система, яка не залежить від людини, а як засіб, що дозволяє розкрити особливості свідомості й мислення людини.

Актуальність роботи визначається її спрямованістю на дослідження мови у співвідношенні з людиною, її мисленням та світобаченням.

Предмет дослідження становлять лексикографічно зареєстровані іменники англійської та української мов на позначення ірреального.

Мета статті полягає у вивченні семантичних та когнітивних особливостей ірреального. Дослідження поставленої мети реалізується шляхом вирішення таких основних питань: